Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 17 mars 2016*

”Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 135.1 a — Undantag från skatteplikt i fråga om försäkring — Begreppet försäkringstransaktioner och begreppet ’tjänster med anknytning till sådana transaktioner som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter’ — Skaderegleringstjänster som tillhandahålls i en försäkringsgivares namn och för dennes räkning”

I mål C-40/15,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Högsta förvaltningsdomstolen, Polen) genom beslut av den 19 november 2014, som inkom till domstolen den 2 februari 2015, i målet

Minister Finansów

mot

Aspiro SA, tidigare BRE Ubezpieczenia sp. z o.o.,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna A. Arabadjiev, J.-C. Bonichot, C.G. Fernlund (referent) och S. Rodin,

generaladvokat: J. Kokott,

justitiesekreterare: handläggaren K. Malacek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 2 december 2015,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Minister Finansów, genom B. Rogowska-Rajda, J. Kaute och M. Lubiński, samtliga i egenskap av ombud,

— Aspiro SA, genom M. Szafarowska, T. Michalik och M. Spychalski, samtliga skatterådgivare,

— Polens regering, genom B. Majczyna och K. Maćkowska, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: polska.

— Förenade kungarikets regering, genom L. Christie och S. Brandon, båda i egenskap av ombud, biträdda av E. Mitrophanous, barrister,

— Europeiska kommissionen, genom L. Lozano Palacios och M. Owsiany-Hornung, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 23 december 2015 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 135.1 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1) (nedan kallat mervärdesskattedirektivet).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Minister Finansów (finansministern) och Aspiro SA, tidigare BRE Ubezpieczenia sp. z o.o. (nedan kallat Aspiro), angående ett förhandsbesked om huruvida de skaderegleringstjänster som Aspiro tillhandahåller i ett försäkringsbolags namn och för detta bolags räkning är undantagna från mervärdesskatteplikt.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 I artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Försäkrings- och återförsäkringstransaktioner, inbegripet tjänster med anknytning till sådana transaktioner som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter.”

4 Artikel 135.1 a motsvarar artikel 13 B a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) och har ersatt denna sistnämnda bestämmelse.

5 I artikel 135.1 d och f i mervärdesskattedirektivet föreskrivs att två andra typer av transaktioner ska undantas från skatteplikt.

”d) Transaktioner, inbegripet förmedling, rörande spar- och transaktionskonton, betalningar, överföringar, fordringar, checkar och andra överlåtbara skuldebrev, med undantag av indrivning av fordringar.

…

f) Transaktioner, inbegripet förmedling men med undantag av förvaltning och förvar, rörande aktier, andelar i bolag eller andra sammanslutningar, obligationer och andra värdepapper, dock med uteslutande av handlingar som representerar äganderätt till varor och sådana rättigheter eller värdepapper som avses i artikel 15.2.”

Polsk rätt

6 I artikel 43.1 led 37 i lagen om skatt på varor och tjänster (ustawa r. o podatku od towarów i usług) av den 11 mars 2004, i dess lydelse vid tiden för omständigheterna i det nationella målet (Dz. U. från år 2011, nr 177, position 1054) (nedan kallad mervärdesskattelagen) föreskrevs följande:

”Från skatteplikt undantas försäkrings- och återförsäkringstjänster, förmedling av försäkrings- och återförsäkringstjänster, och sådana tjänster som utförs av försäkringsgivaren inom ramen för försäkringsavtal som denna ingått för tredje mans räkning, med förbehåll för rättigheter som förvärvats inom ramen för försäkringsavtal och återförsäkringsavtal.”

7 Artikel 43.13 i denna lag har följande lydelse:

”Från skatteplikt undantas även tillhandahållande av en tjänst som utgör en del av en sådan tjänst som avses i leden 7 och 37–41 i punkt 1, som i sig utgör en avgränsad enhet och som är nödvändig och kännetecknande för tillhandahållandet av en tjänst som är undantagen från skatteplikt enligt leden 7 och 37–41 i punkt 1.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

8 Aspiro är ett bolag med säte i Warszawa och är skattskyldigt för mervärdesskatt. Aspiro har ingått ett avtal med ett försäkringsbolag och tillhandahåller i enlighet med avtalet, i försäkringsbolagets namn och för dess räkning, samtliga typer av tjänster som rör skadereglering. Ersättningen till bolaget bestäms enligt en schablontaxa, men varierar beroende på vilken typ av skada som det är fråga om.

9 Den hänskjutande domstolen har angett att Aspiro varken är ett försäkringsbolag, en försäkringsmäklare eller en försäkringsagent. Aspiro har i synnerhet inte något ansvar gentemot försäkringstagarna. Bolaget ska enligt nämnda avtal utföra följande 18 tjänster, även om utförandet av vissa av dem har lagts ut på en extern underentreprenör:

— Mottagande av skadeanmälningar.

— Registrering i datasystemet av skadan samt aktualisering av den information som inhämtats under skaderegleringsförfarandet.

— Fastställande av skadeorsaken och övriga omständigheter kring skadan, inklusive följande: Besiktigande av egendomen och den plats där skadan uppkommit. Upprättande av erforderlig dokumentation samt vidtagande av nödvändiga åtgärder för att fastställa ansvaret, det belopp som skadan uppgår till och det belopp som ska utges i ersättning samt övriga prestationer som försäkringstagaren har rätt till.

— Skriftväxling med kunden, inklusive ombesörjande av i lag föreskriven delgivning med skadelidande personer eller försäkringstagare, och med andra aktörer i skaderegleringsförfarandet.

— Materiell skadereglering, bedömning av insamlad dokumentation och avgörande av skadeärenden i sak.

— Tekniska bedömningar och eventuella ytterligare bedömningar vid skador som uppkommit på grund av framförande av fordon.

— Upprättande av fotodokumentation utvisande skadans omfattning.

— Kopiering av de handlingar som krävs för skadeanmälan.

— Upprättande av den fullständiga dokumentation som krävs för att kunna pröva begäran om ersättning eller andra prestationer.

— Arkivering av dokumentationen avseende skadan.

— Tillhandahållande av uppgifter om skaderegleringsförfarandet till dem som är berättigade till prestationer enligt försäkringsavtalet.

— Framställande av regresskrav gentemot tredje man, med undantag för talan i domstol.

— Prövning av begäran om omprövning och klagomål avseende skaderegleringen.

— Ombesörjande av tillgång till handlingarna i skadeärendet för dem som är berättigade till prestationer i det aktuella fallet.

— Förberedande av betalningar och överföringar i datasystemet.

— Avsändande och mottagande av skrivelser rörande skaderegleringen.

— Upprättande av ett protokoll över handläggningen i skadeärendet, på begäran av kunden.

— Vidtagande av alla andra åtgärder som har samband med de ovan beskrivna åtgärderna och som krävs för reglering av skador som omfattas av försäkringsavtalet.

10 Aspiro begärde förhandsbesked hos finansministern om huruvida de skaderegleringstjänster som bolaget tillhandahåller är undantagna från skatteplikt enligt mervärdesskattelagen.

11 Enligt Aspiro ska de åtgärder som bolaget vidtar i enlighet med avtalet, vilka utförs i ett försäkringsbolags namn och för bolagets räkning, anses utgöra försäkringstransaktioner enligt polsk rätt. De bildar en avgränsad och sammanhängande enhet som i sin helhet har samband med, och är nödvändig för, detta försäkringsbolags verksamhet och saknar ett självständigt syfte. Aspiro anser att dessa åtgärder utgör ett enda sammansatt tillhandahållande av tjänster, som ska undantas från skatteplikt i sin helhet.

12 Finansministen delade i sitt förhandsbesked av den 31 augusti 2012 Aspiros ståndpunkt endast till viss del. Enligt ministern var det endast den femte åtgärdskategorin, det vill säga materiell skadereglering, innefattande bedömning av den relevanta dokumentationen och beslut om huruvida en skada omfattas av försäkringen, som utgjorde försäkringstransaktioner. Ministern fann att samtliga övriga åtgärder som Aspiro vidtar visserligen har samband med skadereglering, men inte utgör försäkringstransaktioner. Åtgärderna omfattades följaktligen inte av undantaget från skatteplikt, då de var av teknisk och administrativ karaktär och kunde vidtas inom ramen för annan verksamhet än försäkringstransaktioner.

13 Aspiro överklagade förhandsbeskedet till Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (förvaltningsdomstolen i Warszawa) som biföll överklagandet och upphävde förhandsbeskedet. Domstolen fann att den polska lagstiftaren hade utvidgat undantaget så att det omfattade mer än vad som föreskrivs i mervärdesskattedirektivet, men ansåg att finansministern inte kunde åberopa de strängare villkoren i detta direktiv mot den skattskyldige.

14 Finansministern överklagade denna dom.

15 Naczelny Sąd Administracyjny (Högsta förvaltningsdomstolen) var osäker på huruvida en sådan bestämmelse som artikel 43.13 i mervärdesskattelagen felaktigt utvidgar tillämpningsområdet för artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet och huruvida sådana tjänster som de som tillhandahålls av Aspiro kan undantas från skatteplikt. Den beslutade därför att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Ska artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet tolkas så, att sådana tjänster som de som är aktuella i detta mål – vilka tillhandahålls i ett försäkringsbolags namn och för detta bolags räkning av en tredje man som inte står i något rättsförhållande till försäkringstagaren – omfattas av det undantag från skatteplikt som föreskrivs i denna bestämmelse?”

Prövning av tolkningsfrågan

Huruvida tolkningsfrågan kan tas upp till sakprövning

16 Aspiro har hävdat att det nationella målet endast rör en fråga om tolkningen av nationell rätt och följaktligen inte rör unionsrätten. Den hänskjutna frågan saknar således relevans för avgörandet av målet och kan därför inte tas upp till prövning. Aspiro har understrukit att även om det skulle vara så, att det genom artikel 43.13 i mervärdesskattelagen läggs till ett undantag från skatteplikt som inte föreskrivs i artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet, får de nationella myndigheterna inte tillämpa de strängare reglerna i detta direktiv på en enskild.

17 Domstolen erinrar om att det inom ramen för det samarbete mellan EU-domstolen och de nationella domstolarna som har införts genom artikel 267 FEUF uteslutande ankommer på den nationella domstolen, vid vilken målet anhängiggjorts och vilken har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till EU-domstolen. EU-domstolen är följaktligen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande när den ställda frågan avser tolkningen av unionsrätten. En tolknings- eller giltighetsfråga från en nationell domstol kan bara avvisas då det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller föremålet för det nationella målet eller då frågorna är hypotetiska eller EU-domstolen inte förfogar över sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (se dom PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, punkterna 38 och 39, och dom Melki och Abdeli, C-188/10 och C-189/10, EU:C:2010:363, punkt 27).

18 Det ankommer på den hänskjutande domstolen att i den utsträckning det är möjligt tolka den nationella rätten mot bakgrund av unionsrätten (se, bland annat, dom Pfeiffer m.fl., C-397/01–C-403/01, EU:C:2004:584, punkt 113), i förevarande fall mervärdesskattedirektivet. Eftersom nämnda domstol vill få klarhet i tillämpningsområdet för en nationell bestämmelse som åberopas i det nationella målet och som införlivar mervärdesskattedirektivet, är det inte uppenbart att den fråga som ställts till domstolen angående tolkningen av detta direktiv saknar relevans för avgörandet av det målet.

19 Tolkningsfrågan kan därmed tas upp till sakprövning.

Prövning i sak

20 Domstolen erinrar inledningsvis om att de uttryck som används för att bestämma undantagen från skatteplikt i artikel 135.1 i mervärdesskattedirektivet ska tolkas restriktivt, eftersom de innebär avsteg från den allmänna principen att mervärdesskatt ska tas ut på varje tillhandahållande av tjänster från en beskattningsbar person som sker mot vederlag (se dom BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, punkt 56).

21 För att besvara den hänskjutna frågan måste det undersökas huruvida en sådan skaderegleringsverksamhet som den som bedrivs av Aspiro innebär genomförande av ”försäkringstransaktioner” eller ska anses som tillhandahållande av ”tjänster med anknytning till sådana transaktioner som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter” i den mening som avses i artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet.

22 Vad först gäller försäkringstransaktioner kan det konstateras att dessa, enligt en allmän uppfattning, kännetecknas av att en försäkringsgivare åtar sig att, mot förskottsbetalning av en premie, tillhandahålla försäkringstagaren den prestation som parterna kom överens om när avtalet ingicks, för det fall försäkringsfall inträffar (dom CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, punkt 17 och dom Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, punkt 39).

23 Domstolen har slagit fast att uttrycket ”försäkringstransaktioner” inte endast avser de transaktioner som försäkringsgivarna själva utför och att det i princip är så brett att det kan innefatta försäkringsskydd som ges av en skattskyldig som inte själv är försäkringsgivare, men som inom ramen för en kollektiv försäkring ger sina kunder ett sådant försäkringsskydd genom att använda sig av prestationer från en försäkringsgivare som åtar sig att svara för den försäkrade risken. Dessa transaktioner är emellertid till sin natur sådana att de förutsätter ett avtalsförhållande mellan den som tillhandahåller försäkringstjänsten och den person, det vill säga försäkringstagaren, vars risk täcks av försäkringen (se dom Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, punkterna 40 och 41).

24 Vad gäller det nu aktuella fallet kan det dock konstateras att en sådan tjänsteleverantör som Aspiro inte själv gör något åtagande gentemot försäkringstagaren att täcka en risk och att en sådan tjänsteleverantör på intet sätt är bunden till försäkringstagaren genom ett avtalsförhållande.

25 Den skaderegleringstjänst som är aktuell i det nationella målet – en tjänst som för övrigt tillhandahålls försäkringsgivaren – kan, såsom den beskrivits av den hänskjutande domstolen, följaktligen inte utgöra en försäkringstransaktion i den mening som avses i artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet, trots att den utgör en väsentlig del av en försäkringstransaktion genom att den, i förevarande fall, innefattar fastställande av ansvaret och av det belopp som skadan uppgår till samt beslut om huruvida försäkringstagaren ska beviljas ersättning eller inte.

26 Denna bedömning vinner för övrigt stöd av att det, såsom angetts i punkt 20 ovan, är nödvändigt att tolka undantag från det allmänna mervärdesskattesystemet restriktivt.

27 Det argument som Aspiro och den polska regeringen har anfört, att försäkringstransaktioner bör behandlas på samma sätt som finansiella tjänster i mervärdesskattesammanhang, föranleder inte någon annan bedömning. De anser att skaderegleringstjänsterna bör omfattas av det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet, i likhet med den lösning som valts i fråga om finansiella tjänster, eftersom de förstnämnda tjänsterna utgör en väsentlig del av en försäkringstransaktion samtidigt som de utgör en avgränsad enhet. Enligt Aspiro och nämnda regering finns det stöd för denna uppfattning i förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112 om ett gemensamt system för mervärdesskatt i fråga om behandling av försäkring och finansiella tjänster (KOM(2007) 747 slutlig), vilket lades fram av kommissionen den 28 november 2007.

28 Domstolen har visserligen, i en dom rörande finansinstitut, slagit fast att om de tillhandahållna tjänsterna – i det fallet vissa datatjänster – vid en helhetsbedömning framstår som en avgränsad enhet som uppfyller de särskilda och väsentliga funktioner som de finansiella tjänster som beskrivs i artikel 135.1 d och f har, omfattas de av det i denna bestämmelse föreskrivna undantaget (se, för ett liknande resonemang, dom SDC, C-2/95, EU:C:1997:278, punkt 66).

29 Domstolen har emellertid slagit fast att analogin med finansiella tjänster inte är möjlig i fråga om försäkringstransaktioner, varvid den framhållit skillnaden i ordalydelse mellan artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet, som endast avser försäkringstransaktioner i egentlig mening, och artikel 135.1 d och f i samma direktiv, som avser transaktioner ”rörande” vissa banktransaktioner (se, för ett liknande resonemang, dom Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, punkt 43).

30 Eftersom det förslag till direktiv som nämns i punkt 27 ovan inte har antagits av rådet, saknar detta vidare helt relevans för tolkningen av gällande rätt och det kan således inte motivera att artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet tolkas analogt med artikel 135.1 d och f i detta direktiv.

31 Domstolen konstaterar därutöver att den bedömning som gjorts i punkt 25 ovan inte påverkas av principen om skatteneutralitet. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 28 i sitt förslag till avgörande, gör denna princip det inte möjligt att utvidga tillämpningsområdet för ett undantag från skatteplikt i avsaknad av en entydig bestämmelse om detta. Nämnda princip utgör nämligen inte någon primärrättslig norm som kan villkora giltigheten av ett undantag från skatteplikt, utan är en tolkningsprincip som ska tillämpas parallellt med principen om restriktiv tolkning av sådana undantag (se, för ett motsvarande resonemang, dom Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, punkt 45).

32 Det ska därefter undersökas huruvida de tjänster som är aktuella i det nationella målet utgör ”tjänster med anknytning till [försäkringstransaktioner] som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter” och som sådana kan undantas från skatteplikt.

33 Vad gäller begreppet ”tjänster med anknytning till [försäkringstransaktioner]” delar domstolen den uppfattning som generaladvokaten uttryckt i punkt 31 i sitt förslag till avgörande, att uttrycket ”med anknytning till” är så brett att det kan innefatta olika tjänster som bidrar till att försäkringstransaktioner kan genomföras, i synnerhet skaderegleringstjänster, som utgör en väsentlig del av dessa transaktioner.

34 Vad beträffar villkoret att de aktuella tjänsterna ska ”utför[a]s av försäkringsmäklare och försäkringsagenter” ska det undersökas huruvida den verksamhet som bedrivs av en sådan tjänsteleverantör som Aspiro, vilken består i utförandet av skadereglering i ett försäkringsbolags namn och för dess räkning, kan anses som tjänster som utförs av sådana mäklare och agenter.

35 Den omständigheten att Aspiro, enligt den hänskjutande domstolens beskrivning av de faktiska omständigheterna, inte betecknas som försäkringsmäklare eller försäkringsagent är inte avgörande i detta sammanhang. Den formella beteckningen på detta bolag kan nämligen inte i sig vara avgörande för huruvida dess verksamhet omfattas av undantaget från skatteplikt eller inte.

36 Såsom domstolen tidigare har slagit fast ska själva innehållet i den aktuella verksamheten bedömas (se, för ett liknande resonemang, dom Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, punkt 32, dom Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, punkt 66, och dom J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, punkt 17).

37 Två villkor ska vara uppfyllda vid denna bedömning. Det ska för det första finnas något slags förhållande både mellan tjänsteleverantören och försäkringsgivaren och mellan tjänsteleverantören och försäkringstagaren (dom Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, punkt 44). Detta förhållande kan vara indirekt, om tjänsteleverantören är en underentreprenör till försäkringsmäklaren eller försäkringsagenten (se, för ett liknande resonemang, dom J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, punkt 29). För det andra krävs att tjänsteleverantörens verksamhet omfattar vissa väsentliga aspekter som är kännetecknande för en försäkringsagents verksamhet, såsom att söka upp potentiella kunder och sammanföra dessa med försäkringsgivaren (se, för ett liknande resonemang, dom Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, punkterna 33 och 36).

38 Det första villkoret är uppfyllt vad gäller en sådan tjänsteleverantör som Aspiro. Det finns nämligen ett direkt förhållande mellan en sådan tjänsteleverantör och försäkringsbolaget, eftersom tjänsteleverantören bedriver sin verksamhet i försäkringsbolagets namn och för bolagets räkning, och ett indirekt förhållande mellan tjänsteleverantören och försäkringstagaren med avseende på prövningen och handläggningen av skadeärendet.

39 Vad däremot gäller det andra villkoret, avseende tjänster som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter eller deras underentreprenörer, konstaterar domstolen att dessa måste ha samband med försäkringsmäklarnas eller försäkringsagenternas kärnverksamhet, som består i att söka upp nya kunder och sammanföra dessa med försäkringsgivaren för ingående av försäkringsavtal (se, bland annat, dom Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, punkt 45, dom Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, punkt 36, och dom J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, punkt 18). Vad gäller underentreprenörer krävs att dessa deltar i ingåendet av försäkringsavtal (se, för ett liknande resonemang, dom J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, punkterna 9 och 18).

40 En sådan verksamhet som den som är aktuell i det nationella målet, vilken består i att reglera skador i en försäkringsgivares namn och för dennes räkning, har emellertid inte något som helst samband med uppsökandet av potentiella kunder och sammanförandet av dessa med försäkringsgivaren för ingående av försäkringsavtal.

41 En sådan verksamhet kan därför inte anses utgöra tjänster ”som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter” i den mening som avses i artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet.

42 I likhet med de tjänster som var aktuella i målet Arthur Andersen (C-472/03, EU:C:2005:135) ska de skaderegleringstjänster som tillhandahålls av en sådan tjänsteleverantör som Aspiro anses utgöra en del av den verksamhet som bedrivs av försäkringsbolagen och inte anses utgöra tjänster som utförs av en försäkringsagent (se, för ett liknande resonemang, dom Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, punkt 38).

43 Det är därmed inte nödvändigt att hänföra sig, såsom Förenade kungarikets regering har gjort, till begreppet ”försäkringsförmedling” i artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling (EGT L 9, 2003, s. 3) eller till begreppen verksamhet som försäkringsagent och verksamhet som försäkringsmäklare till vilka det hänvisas i artikel 2.1 i rådets direktiv 77/92/EEG av den 13 december 1976 om åtgärder för att underlätta det effektiva utövandet av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster vid verksamhet som försäkringsagent eller försäkringsmäklare (ur grupp 630 ISIC) och särskilt om övergångsbestämmelser för sådan verksamhet (EGT L 26, 1977, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 191), som ersattes av direktiv 2002/92. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 46 i sitt förslag till avgörande syftar dessa direktiv till att underlätta utövandet av friheten att tillhandahålla de aktuella tjänsterna i unionen och de eftersträvar således ett annat mål än det som eftersträvas i mervärdesskattedirektivet. Definitionerna i fråga kan därför inte användas utan vidare för att bestämma vilka transaktioner som undantas från skatteplikt i mervärdesskattedirektivet.

44 Av detta följer att en transaktion som enbart består i att en tredje man ges i uppdrag att handlägga skadeärenden, utan att detta har något samband med uppsökande av potentiella kunder och sammanförande av dessa med försäkringsbolaget för ingående av försäkringsavtal, inte är undantagen från mervärdesskatteplikt.

45 Av det anförda följer att den hänskjutna frågan ska besvaras enligt följande. Artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet ska tolkas så, att sådana skaderegleringstjänster som de som är aktuella i det nationella målet – vilka tillhandahålls av en tredje man i ett försäkringsbolags namn och för dettas räkning – inte omfattas av det undantag från skatteplikt som föreskrivs i denna bestämmelse.

Rättegångskostnader

46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

På dessa grunder beslutar domstolen (första avdelningen) följande dom:

Artikel 135.1 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att sådana skaderegleringstjänster som de som är aktuella i det nationella målet – vilka tillhandahålls av en tredje man i ett försäkringsbolags namn och för detta bolags räkning – inte omfattas av det undantag från skatteplikt som föreskrivs i denna bestämmelse.

Underskrifter